

Ірина Морозова,

кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри англійської філології
та методики викладання іноземної мови,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
<https://orcid.org/0000-0002-1243-7854>
м. Харків, Україна

Олена Коряк,

магістр філології,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
<https://orcid.org/0009-0001-4306-2215>
м. Харків, Україна

Послання Президента США «Про стан країни» як ритуалізований тип політичного дискурсу

US President's State of the Union Address as a ritualized type of political discourse

Анотація. Стаття присвячена діахронічному аналізу послання Президента США «Про стан країни» як жанрової форми ритуалізованого політичного дискурсу, прагматичні та лінгвостилістичні характеристики якого зазнають трансформацій під впливом суспільно-політичного контексту. На основі типології мовленнєвих актів Г. Г. Почепцова автори встановлюють, що у президентських зверненнях домінують констативи, директиви та промісиви. Проведений аналіз свідчить про еволюцію комунікативних стратегій у період від XVIII до XXI ст. У зверненні першого Президента Дж. Вашингтона 1790 р., що є інваріантним зразком аналізованого жанру, переважають ретроспективні оцінки, директиви із закликами до дії та обіцянки. Водночас у промовах сучасних президентів, зокрема Дж. Буша-молодшого, Б. Обами та Дж. Байдена, акцент зміщується на перспективні плани й емоційні запевнення. Змінюється також синтаксична та лексична структура текстів: зростає частка розмовних елементів й образної лексики, а складні конструкції поступаються місцем простішим, що підвищує доступність звернення «Про стан країни» для широкої аудиторії. Уживані мовленнєві акти також демонструють еволюційні зміни: директиви стають більш експліцитними, а використання квеситивів, що стимулюють адресата до рефлексії та взаємодії, значно збільшується. Проведений лінгвостилістичний аналіз засвідчує тенденцію до відходу від офіційно-ділового стилю на користь розмовно-побутового, що сприяє зближенню ритуалізованого політичного дискурсу з повсякденними комуніка-

тивними практиками. Вказана зміна сприяє посиленню емоційного зв'язку між Президентом та громадянами США, роблячи звернення більш персоналізованими. Збереження інваріантної структури жанру при його динамічних модифікаціях свідчить про його адаптацію до суспільних очікувань, що забезпечує ефективність цього типу ритуалізованого дискурсу у політичній комунікації.

Ключові слова: директив, констатив, квеситив, мовленнєвий акт, послання Президента США «Про стан країни», офіційно-діловий стиль, промісив, ритуалізований дискурс, розмовно-побутовий стиль.

Summary. *This article is dedicated to a diachronic analysis of the State of the Union Address as a genre-specific form of ritualized political discourse, whose pragmatic and linguo-stylistic characteristics undergo transformations under the influence of socio-political contexts. Drawing upon Heorhii Pocheptsov's typology of speech acts, the authors establish that constatives, directives, and commissives predominate in the Presidential addresses. The conducted analysis indicates an evolution of communicative strategies from the 18th to the 21st century. In the first State of the Union Address of 1790 by President George Washington, which serves as the invariant model of the analyzed genre, retrospective evaluations, directives, and promises prevail. Conversely, in the addresses of modern American Presidents, including George W. Bush, Barack Obama, and Joseph Biden, the emphasis shifts toward prospective plans and emotive assurances. The syntactic and lexical structures of the texts also undergo significant modifications: the proportion of conversational elements and figurative language increases, while complex constructions give way to simpler ones, thereby enhancing the accessibility of the Address for a broader audience. The speech acts used also exhibit evolutionary changes: directives become more explicit, while the use of quesitives – designed to prompt reflection and interaction from the audience – intensifies significantly. The conducted linguo-stylistic analysis reveals a tendency of refusing from the formal style in favor of a more colloquial and expressive register, which facilitates the convergence of ritualized political discourse with everyday communicative practices. This shift contributes to strengthening the emotional connection between the President and U.S. citizens, making the State of the Union Address more personalized. The preservation of the genre's invariant structure alongside its dynamic modifications demonstrates its adaptability to expectations of the American society, ensuring the effectiveness of this form of ritualized discourse in political communication.*

Key words: colloquial style, commissive, constative, directive, formal style, quesitive, speech act, State of the Union Address, ritualized discourse.

Вступ. Політичний дискурс як лінгво-прагматичне явище вимагає від дослідників дедалі більших зусиль щодо його інтерпретації, не дивлячись на те, що як сам феномен дискурсу, так і його політичний різновид неодноразово виступали об'єктом вивчення. Загальноприйнятим для Харківської лінгвістичної школи є визначення дискурсу як процесу і результату мисленнєво-комунікативної діяльності людини, як спілкування, опосередкованого приналежністю мовців

до тієї чи іншої соціальної групи у певній комунікативній ситуації [12, с. 124] та спрямованого на взаємну орієнтацію у життєвому просторі [4, с. 12]. Політичний тип дискурсу – це процес і результат усної або письмової взаємодії адресанта та адресата й зовнішніх, екстралінгвістичних, чинників (мети, обставин, способу та часу утворення), що характеризується інституційністю [2, с. 105]. Першу частину вищенаведеного визначення може реалізовувати сукупність наявних в усній/письмовій комунікації мовленнєвих актів, а другу – правила публічної політики, оформлені згідно з існуючими традиціями та перевірені досвідом (порівн. [9, с. 67]); це уможливорює розгляд американського президентського дискурсу з точки зору його ритуалізації.

Ритуалізоване мовлення розглядається вітчизняними вченими переважно в царині психології [7], і в меншому обсязі в царині стилістики як складова ділового спілкування (див., наприклад [11]). Мовознавці визначають його як стереотипне символічно навантажене вербальне спілкування [3, с. 300], яке функціонує на перетині соціуму, мислення та мови [13, с. 92], проте його прагмалінгвістичні риси допоки залишаються поза увагою дослідників, що дозволяє нам виділити невирішене питання опису мовленнєвих засобів реалізації ритуалізованого дискурсу на прикладі послань президентів США «Про стан країни».

Ритуалізований дискурс, у т.ч. ритуалізований президентський дискурс і послання «Про стан країни» як його різновид, займає особливе місце і має значний вплив на комунікативні практики представників американської лінгвокультурної спільноти, що обумовлює актуальність виконаного дослідження; аналіз закономірностей використання комунікативних стратегій та мовленнєвих засобів у цих посланнях сприяє поглибленню розуміння функцій таких промов у політичній комунікації та дозволяє простежити еволюцію мовленнєвих стратегій президентів у контексті зміни соціально-політичних умов. Об'єктом дослідження є послання Президента США «Про стан країни» як різновид ритуалізованого дискурсу; предметом – його мовні й мовленнєві характеристики. Метою роботи є аналіз лексико-семантичної та лінгво-прагматичної складових послання Президента США «Про стан країни». Дослідження виконано на матеріалі семи президентських звернень «Про стан країни», які проголошувалися у XVIII і XXI століттях.

Методологія та методи дослідження. Дослідження промов президентів США «Про стан країни» базується на методологічних засадах і фундаментальних принципах двох лінгвістичних підходів, що функціонують в межах антропоцентричної наукової парадигми,

а саме історичної прагмалінгвістики та соціодискурсивної прагматики, інтегрують прагма- та соціологічні аспекти, зокрема соціоісторичні й соціокультурні, у вивчення мовленнєвої поведінки та інкорпують методи прагмалінгвістики, соціолінгвістики, структурної, дискурсивної та історичної лінгвістики, а також синтаксичної семантики та семантики тексту.

Виклад основного матеріалу дослідження. Щорічне звернення президента США до Конгресу «*Про стан країни*» («*State of the Union*» Address) посідає особливе місце в американському політичному дискурсі. Обов'язок голови держави проінформувати законодавчий орган про становище в країні закріплений Конституцією [20], що дозволяє нам вважати цей жанр політичного дискурсу ритуалізованим (див. тлумачення у [5, с. 27–28]), тобто стереотипним та символічно навантаженим вербальним спілкуванням. Промова «Про стан країни» з часом перетворилася на могутній механізм комунікації Президента з американським суспільством й попри свій усталений конституційний статус, жанр президентського звернення не залишається незмінним. Його прагматика та лінгвостилистичні особливості чутливо реагують на зрушення суспільного та політичного контексту і домінуючих комунікативних практик. Відтак, діакронічне дослідження текстів президентських послань простежує ключові напрями розвитку політичного дискурсу США.

Дискурс – це складний соціолінгвістичний феномен певної лінгвокультурної спільноти, зумовлений соціокультурними, політичними, прагма-ситуативними, психологічними та іншими факторами, що має двовимірну структуру, лінгвістичний шар якої представлено зв'язним текстом або його семантично значущим й синтаксично завершеним фрагментом, а екстралінгвістичний шар – сукупністю знань, уявлень, настанов представників лінгвокультурної спільноти, необхідних для повноцінного розуміння тексту [8, с. 208].

Одиницею аналізу у цій роботі є мовленнєвий акт на дискурсивному рівні та слово, словосполучення й речення на лексико-семантичному, синтаксичному та композиційному рівнях. Застосування теорії мовленнєвих актів до аналізу президентських послань «Про стан країни» є, на нашу думку, релевантним і надає додаткові можливості розуміння мовленнєвих дій у політично-дискурсивній ситуації. В основу нашого дослідження покладено типологію мовленнєвих актів Г. Г. Почепцова, яка враховує прагматичний компонент висловлень і містить констатииви (стверджувальні тези), промісиви (обіцяні зобов'язання), менасивни (погрози), директивни (заохочення до спільних дій), перформативи (мовленнєві акти, що безпосередньо реалізують певні дії у момент мовлення) та квеситиви (запити)

[6]. Цей підхід допоміг спрогнозувати комунікативний ефект висловлення на адресата в аналізованих президентських зверненнях.

Початковою точкою діахронічного аналізу ми обрали першу президентську промову «Про стан країни» Дж. Вашингтона, виголошену 1790 року, яку розглядаємо як жанровий прототип. На рівні змісту та композиції вона задає інваріантну структуру цього жанру ритуалізованого політичного дискурсу і передбачає: ретроспективний огляд досягнень держави, ідентифікацію викликів, окреслення планів на майбутнє. Утім, змістове наповнення та питома вага цих блоків суттєво різняться у діахронії. У зверненні Дж. Вашингтона пріоритет надається ретроспекції здобутків молодой американської держави та лаконічним обіцянкам подальших звершень, сповнених просвітницького оптимізму. Натомість у промовах президентів ХХІ ст., Дж. Буша-молодшого, Б. Обама та Дж. Байдена, домінує перспективна частина з деталізацією програмних ініціатив адміністрації та емоційно-забарвленими запевненнями у здатності нації гідно відповісти на виклики сучасних реалій. Такі акценти зумовлені відмінністю соціокультурних контекстів: якщо президентське звернення ХVІІІ ст. виголошувалося в умовах післяреволюційного здобуття незалежності та віри у безмежні можливості республіканського ладу, то промови ХХІ ст. постають реакцією на кризові явища (теракти 11 вересня, економічні рецесії, пандемію COVID-19), які потребують мобілізаційної риторики та визначення конкретних кроків влади. Порівняймо:

(1) *The advancement of agriculture, commerce, and manufactures by all proper means will not, I trust, need recommendation...* [State of the Union Address, George Washington, 1790].

(2) *America has added jobs for a record 52 straight months* [State of the Union Address, George W. Bush, 2008].

(3) *«But here at home, inflation is coming down. Here at home, gas prices are down \$1.50 from their peak ... COVID deaths are down by 90 percent* [State of the Union Address, Joseph Biden, 2023].

Ще виразніше діахронічні трансформації простежуються на рівні мовленнєвих актів. У першому зверненні Дж. Вашингтона «Про стан країни» переважають констативні ствердження з елементами позитивної ретроспективної оцінки, директивні спонування з модальними показниками необхідності та промісиви у формі декларативних намірів. Наведене співвідношення ілюктивних типів висловлення маніфестує інституційність політичної комунікації та субординованість відносин Президента з Конгресом й американським народом:

(4) *The recent accession of the important state of North Carolina to the Constitution of the United States (of which official information has been*

received), the rising credit and respectability of our country, the general and increasing good will toward the government of the Union, and the concord, peace, and plenty with which we are blessed are circumstances auspicious in an eminent degree to our national prosperity [State of the Union Address, George Washington, 1790].

Промови Дж. Буша-молодшого, Б. Обама та Дж. Байдена виявляють ще глибшу трансформацію в напрямку інтимізації та діалогізації спілкування голови держави з громадянами. Директиви набувають більш експліцитного характеру завдяки вживанню інклюзивного займенника *we*; водночас у цих закликах відбувається збільшення кількості випадків застосування модальних слів *must, should, need, have to*, які надають їм переконливого відтінку для негайного виконання наказу. Промісиви реалізують тактику декларації зобов'язань, яка створює привабливий і образ Президента США. Поряд із констативами, директивами та промісивами, що домінують в усіх сучасних посланнях, значну роль відіграють також експресиви, які моделюють психологічний стан слухача чи його ставлення до суспільних цінностей:

(5) *We honor your service; we are inspired by your sacrifice; and you have our unyielding support [State of the Union Address, Barack Obama, 2009].*

Вищезазначені мовленеві акти в сучасному президентському ритуалізованому дискурсі домінують над раціонально-аргументативними підходами переконання Дж. Вашингтона у 1790 р. Активізується й використання квеситивів у президентських посланнях Б. Обама та Дж. Байдена, які провокують адресатів до міркування над нагальними проблемами та пошуку відповідей на питання американської спільноти:

(6) *... And finally, how can we make our politics reflect what's best in us and not what's worst?» [«State of the Union» Address, Barack Obama, 2016].*

(7) *Would we stand for the most basic of principles? Would we stand for sovereignty? Would we stand for the right of people to live free of tyranny? Would we stand for the defense of democracy? [State of the Union Address, Joseph Biden, 2023]* – квеситиви виступають як інструмент актуалізації ціннісних концептів SOVEREIGNTY, FREEDOM, DEMOCRACY.

Аналіз політичних промов президентів США у діяхронічному аспекті виявляє трансформації в арсеналі директивних засобів. Якщо у зверненні Дж. Вашингтона 1790 р. переважали конструкції з модальним дієсловом *ought to*, які апелювали до морального обов'язку аудиторії – (8) *... we ought to be prepared to afford protec-*

tion to those parts of the Union, and, if necessary, to punish aggressors [State of the Union Address, George Washington, 1790], то в сучасних промовах спектр директивних маркерів суттєво розширюється. Промови Дж. Буша демонструють активізацію вживання модального дієслова *must*, яке акцентує на категоричності спонукання до виконання завдань:

(9) ... we must prevent the terrorists and regimes who seek chemical, biological, or nuclear weapons from threatening the United States and the world [State of the Union Address, George W. Bush, 2002].

Звернення Б. Обама 2009 та 2016 рр. і Дж. Байдена 2021 та 2023 рр. демонструють подальшу диверсифікацію вербалізації мовленнєвого акту директиву. Поряд з модальними дієсловами *must*, *should*, *need*, *have to*, *will* використовуються імперативні форми, а також конструкції *let's*, які пом'якшують спонукання та фокусують увагу на спільній відповідальності за реалізацію окреслених цілей:

(10) Let's make America the country that cures cancer once and for all [State of the Union Address, Barack Obama, 2016].

(11) Go get vaccinated, America. Go and get the vaccination [State of the Union Address, Joseph Biden, 2021].

У першому зверненні Дж. Вашингтона основним засобом вербалізації зобов'язань виступало модальне дієслово *shall*: (12) «... *perceive from the information contained in the papers which I shall direct to be laid before you ...*» [State of the Union Address, George Washington, 1790]. Натомість у промовах президентів ХХІ ст. його функціональне навантаження перебирають на себе модальне дієслово *will* та конструкція *be going to*:

(13) ... we will continue to take every lawful and effective measure to protect our country ... [State of the Union Address, George W. Bush, 2008].

(14) We will rebuild, we will recover, and the United States of America will emerge stronger than before [State of the Union Address, Barack Obama, 2009].

Вказані маркери віддзеркалюють істотні зрушення в комунікативних пріоритетах жанру: якщо висловлення з дієсловом *shall* радше декларували наміри, то конструкції з *will* та *be going to* окреслюють конкретні кроки на шляху реалізації обіцяного. Виявлені трансформації увиразнюють вектор еволюції президентського дискурсу від асиметричних субординативних до партнерських відносин з громадянами, які передбачають діалогічність, взаємну відповідальність та психологічну залученість комунікатив.

Спираючись на доробок О. В. Бабенко та М. Г. Сушко-Безденежних [1, с. 33–43; 10, с. 55], простежуємо лінгвостилістичні зміни,

яких зазнали послання «Про стан країни», а саме динаміку мовного оформлення текстів на лексико-семантичному, синтаксичному та композиційному рівнях. Лексико-семантичний рівень організації текстів у діячій засвідчує поступовий відхід від канонів офіційно-ділового стилю у бік розмовності та експресивізації. Послання Дж. Вашингтона вирізняється високим індексом книжності (наявні суспільно-політичні терміни *public affairs, the Constitution, the Union, session, public credit, declaration, legislature, administration, government, naturalization, pacific measures* тощо; канцеляризми *provision, intercourse, ascertained, facilitated, indispensable, expedient* тощо; етикетні кліше *Fellow-Citizens, Gentlemen of the House of Representatives, Gentlemen of the Senate and House of Representatives*), який маркує інтелектуалізм викладу та соціокультурну дистанційованість комунікантів. На перший план у сучасних промовою президентів США Дж. Буша-молодшого, Б. Обами та Дж. Байдена виходять загальнонавживана лексика, зразками якої є іменники на кшталт *opportunity, education, innovation, retirement, unity*, образно-експресивні елементи *freedom, liberty, justice, strength, American dream, courage*, концептуальні метафори *across oceans and continents, ticking time-bombs, war on terror, dose of hope*. Усі ці зміни в бік «орозмовлення» відображають зближення ритуалізованого політичного дискурсу з повсякденними комунікативними практиками представників американської лінгвокультурної спільноти.

Синтаксична організація президентських звернень так само еволюціонує від канонічності до розмовності. Домінування складних речень, висока частотність пасивних й безособових конструкцій в промові Дж. Вашингтона маніфестують сувору ієрархічність політичної комунікації:

(15) *The proper establishment of the troops which may be deemed indispensable will be entitled to mature consideration. In the arrangements which may be made respecting it it will be of importance to conciliate the comfortable support of the officers and soldiers with a due regard to economy* [State of the Union Address, George Washington, 1790].

Проаналізовані зразки президентських звернень сучасності, навпаки, тяжіють до спрощення синтаксису, активізації паралельних, інфінітивних конструкцій та повторів як засобів сегментації інформації й емоційного впливу на адресата. Загалом проаналізованим текстам притаманний перехід від статичності до динаміки, від безособовості до персоніфікованості, від монологічності до діалогічності комунікації:

(16) *We will rebuild, we will recover, and the United States of America will emerge stronger than before* [State of the Union Address, Barack Obama, 2009].

(17) «*We're working again, dreaming again, discovering again, and leading the world again*» [*State of the Union*» Address, Joseph Biden, 2021].

Висновки з дослідження. Встановлено, що промова «Про стан країни» як жанр ритуалізованого дискурсу характеризуються домінуванням констативів, директивів і промісивів на прагмалінгвістичному рівні. Констативи виконують інформативну функцію, а директиви та промісиви підсилюють спонукальний і сугестивний компоненти комунікації. Наявність інших типів мовленнєвих актів зумовлюється політичними завданнями та змістовною специфікою звернення, що сприяє варіативності й ефективності залученої комунікативної стратегії. Лексичне наповнення послань «Про стан країни» відображає різноплановість тематичних акцентів, що відповідають пріоритетам політичного курсу очільника держави. У залежності від змістового наповнення конкретного звернення, окремі промови зосереджені на питаннях національної безпеки, що зумовлює домінування відповідної термінології, тоді як інші акцентують соціально-економічні аспекти і містять відповідні лексичні одиниці. Характерною рисою проаналізованих послань є тенденція до використання простих речень замість складносурядних і складнопідрядних конструкцій, що посилює ефективність комунікації, забезпечуючи адаптивність звернень до суспільних очікувань.

Попри збереження інваріантної структури та базових функцій послання «Про стан країни» Дж. Вашингтона 1790 р., цей жанр зазнає постійних модифікацій у напрямку психологізації та діалогізації, що відповідає динаміці ціннісних орієнтирів американського суспільства та сучасним вимогам до якості політичної комунікації. Перспективи подальших розвідок вбачаємо у розширенні емпіричної бази завдяки залученню інших жанрових різновидів ритуалізованого політичного дискурсу, таких як інавгураційні промови, передвиборчі дебати тощо. Це дозволить отримати більш панорамне бачення еволюційних процесів у політичній комунікації США.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабенко О. В. Практикум з стилістики англійської мови. К.: ВЦ НУБіП, 2014. 134 с.
2. Ковальова О. Політичний дискурс: сучасні лінгвістичні інтерпретації. *Актуальні питання гуманітарних наук. Сер. «Мовознавство. Літературознавство»*. 2020. Вип. 27, Т. 2. С. 101–107.
3. Корольов І. Р. Поняття дискурсу в сучасному мовознавстві: визначення, структура, типологія. *Studia Linguistica*. 2012. Вип. 6. С. 285–305.
4. Мартинюк А. П. Дискурс. *Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики*. Харків : ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2012. С. 11–13.

5. Одарчук Н. А., Мірончук Т. А. Лінгвостилістичні особливості англomовного ритуального дискурсу. *Південний архів (філологічні науки)*. 2022. № 91. С. 25–32.
6. Почепцов Г. Г. Теорія комунікації. К. : Видавничий центр «Київський університет», 1999. 307 с.
7. Психологія спілкування : навч. посіб. К. : КНЕУ, 2015. 309 с.
8. Серажим К. С. Еволюція поглядів на дискурс. *Актуальні проблеми журналістики : зб.наук.пр.* 2001. С. 207–215.
9. Славова Л. Л. Мовна особистість лідера у дзеркалі політичної лінгвоперсонології : США – Україна. Житомир : Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2012. 360 с.
10. Сушко-Безденежних М. Г. Лінгвопрагматика конституційного дискурсу Німеччини: діакронічний аспект: дис. ... канд. філол. наук. Харків, 2016. 293 с.
11. Філоненко М. М. Психологія спілкування : навч. посібник. К. : Центр учбової літератури, 2024. 224 с.
12. Шевченко І. С. Мовленнєвий акт і дискурс в когнітивно-прагматичному та історичному ракурсі. *Переклад у наукових дослідженнях представників Харківської школи*. Вінниця : Нова книга, 2013. С. 117–134.
13. Шевченко І., Петренко О. Дискурсивні стратегії неввічливості у когнітивно-прагматичному вимірі. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. 2019. Вип. 70. С. 91–101.
14. Biden J. R. Address Before a Joint Session of the Congress. April 28, 2021. URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-before-joint-session-the-congress-3> (Last accessed: 18.03.2025).
15. Biden J. R. Address Before a Joint Session of the Congress on the State of the Union. February 07, 2023. URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-before-joint-session-the-congress-the-state-the-union-29> (Last accessed: 18.03.2025).
16. Bush G.W. Address Before a Joint Session of the Congress on the State of the Union. January 29, 2002. URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-before-joint-session-the-congress-the-state-the-union-22> (Last accessed: 18.03.2025).
17. Bush G.W. Address Before a Joint Session of the Congress on the State of the Union. January 28, 2008 URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-before-joint-session-the-congress-the-state-the-union-18> (Last accessed: 18.03.2025).
18. Obama B. Address Before a Joint Session of the Congress. February 24, 2009. URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-before-joint-session-the-congress-1> (Last accessed: 18.03.2025).
19. Obama B. Address Before a Joint Session of the Congress on the State of the Union. January 12, 2016. URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-before-joint-session-the-congress-the-state-the-union-19> (Last accessed: 18.03.2025).
20. State of the Union. *Encyclopedia Britannica*. URL: <https://www.britannica.com/topic/State-of-the-Union-presidential-address> (Last accessed: 18.03.2025).
21. Washington G. First Annual Address to Congress. www.presidency.ucsb.edu/documents/first-annual-address-congress-0 (Last accessed: 18.03.2025).